

Vedkommende har rækket sig vidt, ligesom man ogsaa fra anden Side har rækket sig vidt, saaledes at der derved er fremkommet Enighed, men jeg er aldeles ikke enig med ham i, at Toldkommissionens Flertal for den resterende Del af Tarifferne har gjort de Indrømmelser, som man med Rette kan kræve, og jeg vil ogsaa tilføje, at det heller ikke har gjort de Indrømmelser, som det selv troede vare nødvendige. Det gaar jo altid saaledes, at naar man har bestræbt sig for at komme til en Overenskomst, men Bestræbelserne ere mislykkedes, trække begge Parter sig tilbage — selv om de gøre nogle Indrømmelser — i Nærheden af deres oprindelige principielle Standpunkter, og saa bliver Afstanden stor. Dette har været Tilfældet for den sidste Del af Betænkningens Vedkommende. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, og det tror jeg, at alle Kommissionsmedlemmerne ville bekræfte, at ingen ventede, at hverken Mindretallets eller Flertallets Forslag skulde gennemføres for den Del af Tariffernes Vedkommende, hvorom man ikke naaede til Enighed.

Havde jeg haft lidt bedre Tid, vilde jeg være meget fristet til at komme lidt nærmere ind paa det Foredrag, der blev holdt af det ærede 3dje Medlem for 5te Kreds (Brun), men nu skal jeg indskrænke mig til det mindst mulige, og jeg kan ogsaa gøre det saa meget lettere, som det ogsaa er blevet berørt fra anden Side, dels i Gaar og ogsaa til Dels i Dag. Det ærede 3dje Medlem for 5te Kreds (Brun) er i en meget udpræget Grad Beskyttelsesmand. Hans Ønsker i Retning af Beskyttelse omfatte omtrent alt. Han begyndte med at godtgøre, at Industribeskyttelse i et Land forøger Produktionsevnen; den fri Omsætning derimod svækker den. Han anførte i den Henseende Tal fra England og Tyskland; men disse Tal bleve for Resten senere korrigerede. Jeg skal nu ikke indlade mig paa Spørgsmaalet om, hvem der i denne Henseende har Ret, men vil sige, at selv om det nu var saa, at en stærk Industribeskyttelse i et Land er i Stand til at forøge Landets Evne til at sælge til Udlandet, tror man saa egentlig, det er heldigt? Thi hvorledes fremkommer en saadan forøget Evne til at eksportere? Ja, den fremkommer meget let paa den Maade, at den stærke Beskyttelse fremkalder i Landet selv en Produktion saa omfattende, at der bliver Overproduktion, og saa sælger man til Udlandet, thi af med Varen skal man jo — vi have ved alle vore Toldforhandlinger hørt meget om, hvorledes andre

Landet kaste deres Overproduktion ind over vort Land og derved fortrædige vor egen Industri — men den Maade til eksportere paa, at man sælger billigere til Udlandet, end man sælger herhjemme, ja, undertiden saa billigt, at man ligefrem sælger med Tab, tror jeg ikke, man skal regne et Land til Indtægt. Det ærede Medlem fremhævede Nødvendigheden af at støtte de hjemlige Købere; thi, sagde han, man kan ikke forbruge, undtagen man producerer, og det er ganske rigtigt; men det kommer an paa, om den Produktion, man fremkalder for at faa Forbrugere, er sund. Da jeg var Dreng og levede hjemme paa Landet, boede der i vort Nabolag en stor Mestertyv. Han stjal alle Vegne i Omegnen, og alle vidste, han stjal. Han gjorde det med stor Dristighed og Snildhed, og det varede længe, inden man fik ham fat. En Gang gik han til Nabobyen og ind i en Gaard og stjal to fede Gæs. Han gjorde nu Gilde og bød Manden og Konen, fra hvem han havde stjalet Gæssene, hjem. De kom tillige med en Del andre og vidste godt, at det var deres egne Gæs, de spiste. De vidste godt, hvorledes det forholdt sig, da han indbød dem, men de sagde som saa: Ja, vi faa jo det Gilde, og andet faa vi dog ikke for vore Gæs. Det var en Indtægt for dem, og de havde ganske ufriwillig paa den Maade sat Manden i Stand til at producere. Jeg tror nu, det er noget i Slægt dermed, naar man paa kunstig Vis understøtter en Køber, for at han skal købe ens Varer. En anden Ting var det, naar han betalte Varen med den Pris, den virkelig har, men det gør han ikke, og hvorfor skulde han gøre det? Prisen for de Varer, vi frembringe mere af, end vi forbruge, sættes i England eller overhovedet i det Land, vi handle med. Det bestemmer Prisen, og der kan ikke være nogen Fordel eller Fornøjelse ved at faa en Del flere Købere deraf herhjemme, naar man ikke kan faa mere for Varen af dem og maa understøtte dem for at sætte dem i Stand til at købe.

Det ærede Medlem vilde have en Landbrugstold, en meget gennemført Landbrugstold. Jeg er enig med den ærede sidste Taler (J. C. Sørensen) deri, at jeg

Rettelse:

Sp. 584, L. 10 f. o.: „forskellige“, læs: „fiskale“.